

Lénárd Kata (1973–2021)

Alig egy év telt el azóta, hogy Erős Ferit búcsúztattuk e lapokon, és most újra nekrológot kell írunk, újabb felfoghatatlan veszteség ért minket. Szerkesztőtársunk, barátunk, Lénárd Kata január 28-án elhunyt. Február 18-án lett volna 48 éves.

Kata 2003 óta volt a *Thalassa*, majd az *Imágó Budapest* szerkesztőségének tagja, és lelkesen járult hozzá a laphoz (is) megtermékenyítő ötleteivel, tudásával, inspiráló jelenlétével. Tevékenységi és érdeklődési köre rendkívül színes és szerteágazó volt. A Pécsi Tudományegyetem Pszichológia Intézetében személyiség- és fejlődéslélektani, pszichoanalitikus és művészetpszichológiai tárgyakat tanított. Témavezetőként és oktatóként aktívan részt vett a Pszichológia Doktori Iskola életében is; az Elméleti Pszichoanalízis Doktori Program egyik legnépszerűbb oktatója volt. Kutatási területe kiterjedt a pszichoanalitikus elméletek (Ferenczi életműve, trauma, nyelvzavar), a klinikum (korai kötődés kutatások), a művészetek (elsősorban a film) és a különféle aktuális társadalmi kérdések (bullying, előítéletek) körére. Aktívan részt vett a pécsi pszichoanalitikus filmkonferenciák szervezésében. Tudása nemcsak könyvekből megtanult ismeret volt, hanem naprakész, életközeli tapasztalat. Szakmai munkájától elválaszthatatlan volt társadalmi érzékenysége és aktivitása, az elesettek, kirekesztettek segítése és az értük való kiállás. A Bátor Tábor Alapítvány pszichológusaként, a Bohócdoktorok szupervizoraként dolgozott, és pszichológus szakértőként kísérte a Nézőművészeti Kft. *7 nap* című, iskolai zaklatásról szóló előadását. A gyász témája is foglalkoztatta, Papp-Zipernovszky Orsolyával szerkesztette volna az *Imágó* erről szóló tematikus számát, ehelyett most őt gyászoljuk...

Nehéz róla formális keretekben írni, ő maga annyira informális volt, és mindenkire annyira személyesen kapcsolódott. Másrészt huszoneves korunk órá ismertük egymást – azonnal bizalmat ébresztett, mert ő is megelőlegezett bizalommal fordult mindenkire. A kötődést, kapcsolódást, „interszubsztivitást” nemcsak kutattat-tanította, de meg is testesítette, ugyanakkor kevés nála autonómabb és szabadabb embert ismertem. Szerette és igényelte a társaságot, de bármikor egyedül is elment moziba, színházba vagy épp egy budai kertvendéglőbe, ha épp kedve támadt. Tudta élvezni a városi pezsgést, a kultúrát, de nagyon igényelte a zöldet, a Dunát, a tengert is. Folyamatosan hullámozott a befogadás, „habzsolás” és a megosztás, kisugárzás között. Nagylelkű volt, a szó szoros értelmében. A spontán nekiindulások, rácsodálkozások, felfedezések vonzották. Ősszel még azt terveztük, hogy hova utazunk, ha túl lesz a műtéten, túl leszünk a járványon (egy májusi szicíliai útról fantáziáltunk).

Komolyan vette az ünnepeket, rituálékat, de az üres konvenciók soha nem érdekelték, a beszélgetésekben sem. Merészen és kíváncsian kérdezett és kommentált, minden öncélú tapintatoskodás nélkül, de mindig empátiákkal. Időnként szétszórt volt, olykor hullámzó lelkiállapotokkal, de vitalitása soha nem halványult el. Messziről világítottak összetéveszthetetlen színei, lényével tökéletesen harmonizáló ruhái. Sajnos csak egyszer jártam nála, de mélyen megmaradt a lakása hangulata, a színek, tárgyak, a nagy őszi krizantém-ládák a teraszon. Mindig felszabadító volt látni autentikus lényét, ahogy a fontos dolgokra tudott figyelni, tudott jelen lenni, élvezni az életet, tudott büntudat nélkül „mással foglalkozni”, ami lehet, hogy fontosabb volt, mint ami épp annak tűnt. Hihetetlen, hogy nem bukkan már fel ez a türkiz élénkség és melegség.

A következő lapokon újraközöljük Kata londoni ösztöndíja során készített interjút Jane McAdam Freud szobrasszal, Sigmund Freud dédunokájával, amely az Erős Feri 60. születésnapja alkalmából 2006-ban kiadott „limited edition” *Thalassa*-számban megjelent ajándéka volt az ünnepelt számára. Az interjú ötletéről egy e-mailben számolt be, ami egy kicsit megidézi hangját, személyiségét.

Borgos Anna

2006. május 5.

Szia Anna,

azért írok gyorsan, mert jövő hétre, 10-ére nem lesz meg a szöveg Ferinek, de egy hét múlva utána mar igen. Képzeld, a Freud Múzeumban tök véletlenül találkoztam Freud egyik dédunokájával (Jane McAdam Freud), aki Lucian Freud lánya, és szobrász. Egy kiállításra készül a Freud Múzeumban, a címe: *Relative Relations*. Arról fog szólni, hogy az ő általa készített tárgyak, szobrok és Freud tárgyai (az a sok régi szobor stb.) hogy beszélgetnek egymással, mi a viszonyuk stb. Azt gondoltam, hogy bármiféle okoskodásnál érdekesebb, ha egy interjúfélét csinállok ezzel a hölgyel. Beszéltem vele, bele is ment, abban egyeztünk meg, hogy e-mailen válaszol a kérdésekre, és utána a műtermében megmutatja, ami eddig készen van. Remélem mindez kb. május 20-ra meglesz. Remélem az meg nem késő, vagy igen?

puszi, kata

Lénárd Kata fontosabb publikációi

- Lénárd Kata, Tényi Tamás** (2001). A kései Ferenczi-írások és az interszubbektivitás-elméletek néhány vonatkozása. *Thalassa*, 12(2-3): 155-168. [http://www.mtapi.hu/thalassa/a_folyoirat/e_szovegek/pdf/\(12\)2001_2-3/155-168_Lenard-K_Tenyi-T.pdf](http://www.mtapi.hu/thalassa/a_folyoirat/e_szovegek/pdf/(12)2001_2-3/155-168_Lenard-K_Tenyi-T.pdf)
- Lénárd Kata** (2003). El kell szakadni a díványtól! Lénárd Kata beszélget Fónagy Péterrel életútjáról, kutatásairól és a pszichoanalízisről. *Thalassa*, 14(2-3): 107-122. [http://www.mtapi.hu/thalassa/a_folyoirat/e_szovegek/pdf/\(14\)2003_2-3/107-122_Fonagy-Peterrel_beszelgetes_\(Lenard-K\).pdf](http://www.mtapi.hu/thalassa/a_folyoirat/e_szovegek/pdf/(14)2003_2-3/107-122_Fonagy-Peterrel_beszelgetes_(Lenard-K).pdf)
- Erős Ferenc, Lénárd Kata, Bókay Antal** (szerk.) (2008). *Typus Budapestiensis. Tanulmányok a pszichoanalízis budapesti iskolájának történetéről és hatásáról*. Budapest: Thalassa Alapítvány.
- Lénárd Kata** (2008). Ferenczi kései írásainak újragondolása a mai fejlődéselméletek fényében. In: *Typus Budapestiensis*, 305-320.
- Lénárd Kata** (szerk.) (2011). Pszichoanalízis és idegtudomány I-II. *Imágó Budapest*, 22(2, 3) [http://www.mtapi.hu/thalassa/a_folyoirat/e_szovegek/\(22\)2011-2.html#20112](http://www.mtapi.hu/thalassa/a_folyoirat/e_szovegek/(22)2011-2.html#20112)
[http://www.mtapi.hu/thalassa/a_folyoirat/e_szovegek/\(22\)2011-3.html#20113](http://www.mtapi.hu/thalassa/a_folyoirat/e_szovegek/(22)2011-3.html#20113)
- Kovács Petra, Lénárd Kata** (2013). Változatok a Thalassára. „A nagy kétség” pszichoanalitikus értelmezése. *Imágó Budapest*, 3(3-4): 123-132. [http://www.mtapi.hu/thalassa/a_folyoirat/e_szovegek/pdf/3\(24\)2013-3-4/123-132_Kovacs-P_Lenard-K.pdf](http://www.mtapi.hu/thalassa/a_folyoirat/e_szovegek/pdf/3(24)2013-3-4/123-132_Kovacs-P_Lenard-K.pdf)
- Fecskó-Pirisi Edina, Lénárd Kata** (szerk.) (2017). Az Idegen. Válogatás a VI. Magyar Pszichoanalitikus Filmkonferencia előadásaiból. *Imágó Budapest*, 6(1). <http://imagobudapest.hu/10-lapszam/36-az-idegen.html>
- Bóna Adrien, Lénárd Katalin, Pohárnok Melinda** (szerk.) (2017). *Bontakozó jelentés. Tanulmányok a 60 éves Péley Bernadette köszöntésére*. Budapest: Oriold és Társai.
- Fecskó-Pirisi Edina, Lénárd Kata, Papp-Zipernovszky Orsolya** (szerk.) (2018). *A vászon és a dívány találkozása. Tanulmányok filmről, pszichoanalízisről*. Budapest: Oriold és Társai Kiadó.